

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:

Месечно 3 франка тромесечно 9 франка, годишње 36 франка

ЦЕЛНА ОГЛАСИМА:

Ситне огласи 0-20 фран. од петитвог реда, већ огласи по погодби. Новац се полаже државним комесарија и дипломатским заступништвима.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

Пошту слаати преко Краљ. Срп. Ген. Консулата у Солуну

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЂАЈУ

Стан редакције Коломбо улица бр. 33 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код агенције „Друштва грчке штампе“ ул. Булгарохтоу бр. 5, близу главне поште.

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

Одисеја руског консула у Бугарској Причања г-ђе Стребуалев

Увод. — Српски рањеници. — Бугари у Скопљу. — Убијања и илџачке. — Муке руског консула. — Бугарске лажи.

Руски је конзул у Скопљу одиграо знатну улогу како у време балканских ратова, тако и за време последњег рата Срба са Аустријанцима, Немцима и Бугарима. Госпођа нашег конзула је у току много месеца била ревностна милосрдна сестра, која је дан и ноћ бдила над српским рањеницима и болесницима од пегавог тифуса. Она је давала помоћ инвалидима и сиромашним српским породицама. Навала бугарских хорда на Скопље затекла је конзулову породицу у Скопљу. Тада почиње читав низ мучења Стребулајева и његове госпође. Није било моралне муке, коју не би измислили гнусни Бугари и задали породици руског конзула. То се настављало неколико месеца. Стребулајев се још није опоравио од преживљених нервних потреса. Госпођа је имала јаче нерве, лакше је поднела све страхоте бугарског ропства и мучења. Пуштамо го спољу Стребулајев да упозна руско друштво с бугарским расположењем у опште, а према Русији и Русима у појединостима.

1.

Прошло је већ месец дана и нешто више, како су минуле све муке. Али и сада, када се сетим свега што смо морали претрпети ја и мој муж, ја долазим у стање, које се граничи без умљем. Испричаћу све по реду, трудећи се да будем доследна.

Целу је Србију био обузео рат. И до нас долазили су одједи. Довозили су рањенике, довозили их у великом броју и морало се, не скртивши руке бдити над њима. Ја сам се у опште сродила са Србијом и заволела ову дивну земљу. Рат ме је још више зближио и чвршће свезао с племенитом српском душом. Рањеници су својим пламеним патриотизмом, својом срдачношћу и надчовечанском трпљивошћу изазвали осећања одушевљења. Они су стојички, без и најмањег роптања, подносили најчудноватије операције, без опијања хлороформом, кога није било доста, као у опште лекова. Неко сам време била код болесника од пегавог тифуса. Како се и сама нисам разболела, још никако не разумем. Боже мој, како су наивно и дирљиво српски војници исказивали колико цене старање око њих. Један, кога сам надгледала, вади испод пазуха неку земљану играчку и даје ми је:

— Узми, сестро, узми ово за успомену. Више немам ништа.

Ја сам узела играчку, а „војнику“ сам, малујући га, дала новце. Други ми је пружио сребрни динар наваљујући да га по сваку цену узмем. Узела сам тај динар да га сачувам, као реликвију из Србије, а у замену за њ он је добио од мене десет динара.

Али на један пут облаци бивају све гушћи, стање све мрачније. Све се више говори о близини Бугара. Скопље се почиње брзо евакуисати. Хтела сам и ја с мужем да отпутујем. Али преморена, без снаге, ја се још разболим од дизентерије и није било физичке могућности да оставим Скопље. Нама је било суђено да о станемо и остали смо. А ја сам још мислила, да сада, кад дођу Бугари, која ће помоћ доћи као поручена како за рањене Србе, тако и за мирно становништво.

Али убрзо насталоше дани уни узбуђења; Скопље опусте, изумре. Све што је могло отићи, отишло је. Остали су рањеници, остали су сами бедници, који нису имали куда да иду. Остало је турско и арнаутско становништво, које је с притајеном радошћу очекивало Бугаре.

Ево бугарске дивизије од 20.000 људи, која прилази Скопљу. Један српски одред, у коме су били измешани добровољци и регуларне трупе на броју од 3000 људи, решио се да брани Скопље, до последње капи крви. Читав је дан трајала неравна борба, читав је дан шака српских лавова одбацивала бугарски одред од 20.000 људи, наносећи му осетне губитке. И да није било издајничког напада с леђа, који су извршиле арнаутско-турске чете, ја сам уверена, да Бугари не би завладели Скопљем. Али муслимани, наоружани бугарским и турским пушкама, ударили су с леђа храбре браниоце Скопља. Срби, напавши се под унакрсном ватром, били су приморани да уступе своју стару престоницу Бугарима.

Бугари су ушли у Скопље са изгледом херојских победилаца, појурили су кроз улице у сивим колонама и тада почињу крваве репресалије према мирном српском становништву. Први им је посао био, да униште

сву српску интелигенцију. Вешали су и стрељали: учитеље, свештенике, адвокате, чиновнике. Није било поштеде ни за жене и малу децу.

Почетак није наговештавао ништа добро. Ја и мој муж очекивали смо у конзулату, шта ће даље бити. Бугарски официри под капама нагураше се у гомнли у наш стан.

А, ви сте руски конзул. Ми Вам нећемо правити чапрас диван ви и ваша жена заробљеници сте. У опште ми не можемо трнети Русе, зато не очекујте од нас олакшица.

А шта да се говори о олакшицама! Према нама су се понашали ужасно. У прво су ми време и то под строгим бугарским надзором, допуштали да посећујем рањене Србе и да дајем повце сиромашним породицама које су остале без хлеба. А доцније су нас држали затворене и ми нисмо смели никуда изаћи. Прави хапсенички режим. Покушај протеста, да се с конзулом велике силе не може тако поступати, остао је без резултата. Напротив, бугарским је официрима то чинило велико задовољство да се смеју нама, нашем патриотизму, Русији и свему што је драго руском народу.

Убрзо су дошли у Скопље и Немци. И ту се одмах осетио њихов однос према Бугарима. Они су третирали бугарску војску као подлаце. Они су заузели све куће, па су чак и своју коњицу и коње разместили по кућама. А што се тиче бугарских официра и војника, њима су оставили да се ван вароши савијају под шаторе.

Ми смо молили Бугаре да нас пуште у Русију. Они нам нису ништа обећали. Напротив, оцртавали су нам нашу судбину најцрњим бојама. Дани су нам тешко пролазили, а ноћи су биле бескрајне и пуне страха и патње. Најзад нам јавише да ће нас одвести у Софију. Да су били и најмање пажљиви, могли су нам дати аутомобил, тим пре што сам се ја једва држала на ногама, тако сам била ослабила од болести и напрезања од неколико месеци. Али да би нас понизили, дали су нам просте кочије. И по ужасном времену и још ужаснијим балканским путевима око 4 дана без сна и готово без хране тресли смо се кроз дивљашне крајеве. Наравно пратила нас је стража. Ми смо готово гладовали, али и за оно мало хране, што су нам давали, узимали су нам огромне новце.

Најзад се нађосмо на пустој железничкој станици, са које нам је предстојао пут у Софију у вагону. Пред

нас излази командант ставине официр:

— Ко сте ви?

Мој муж вади документа.

Бугарин, прегледавши их мрзовољно, баца их мужу у лице.

— Руски конзул! Ја ћу вам показати! Сви су Руси гадови, неваљалци и с вама треба поступати као са стоком. Жалим што овде немам сточног вагона, ја бих вас у њега бацио.

Можете замислити моје душевно стање. Мој ужас, ужас који се осећа кад се нема снаге. И у исто се време бојим, ужасно страхујем да мој муж не плане и не баца се на неваљалца. Али мој муж стоји стегнутих песница, оборивши очи к земљи и усилјава се да се покори грубој сили.

(наставиће се)

Грчка демобилишце

По још непотврђеним вестима из Атине одлучено је да Грчка демобилишце. Оваква одлука била би уосталом логичка консеквенца досадање политике Скулудисовог кабинета.

По тим приватним вестима из Атине влада је одлучила да изврши потпуно демобилизацију грчке војске и то на овај начин:

Дванаест класа (1892—1903) демобилисаше се потпуно.

Девет класа (1904—1912) добиће дуго одређено одсуство.

Само две класе (1913—1914) остају под оружјем.

Указ о демобилизацији г. Скулудис поднео је јуче на потпис краљу.

Атина, 27. маја.

Између г. Скулудиса и посланика Велике Британије г. Елиота постигнут је следећи споразум:

Грчка влада ће распустили потпуно 12 мобилисаних класа, 9 ће пустити кућама на дуго одсуство, а само 2 (1913. и 1914.) задржаће под заставом.

Блокада ће се дићи.

Из истог извора дознаје се да ће као последица демобилизације грчке војске доћи дизане блокаде грчких обала за који дан.

Напад на Солун.

У вези са вестима о демобилизацији грчке војске интересантан је овај телеграм из Атине:

»Крајем ове недеље одржаће се у Будим-Пешти велики ратни савет. На њему ће узети удела Врховне Команде Немачке, Аустрије и Бугарске.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

— Званични коминикеи —

Солун, 27. маја.

На десној обали Вардара као и обично дан је прошао на миру.

На против, пре подне су жестоко бомбардовани Савезнички положаји на центру лево обале.

Авијатичарска извиђања и с једне и са друге стране постала су врло честа. Француски авијатичари напали су јуче једну немачку ескадрилу на Вардару између Кара-Сулиа и Ђевђелије.

„Један „Фокер“, озбиљно погођен, морао је се спустити и пао је у германско бугарске релове.

Напад на Верден

— француски коминикеи —

На левој обали Мезе велика активност артиљерије у област коте 304.

На десној обали наставља се жестоко бомбардовање прве и друге линије француске од Дуомона до Дамлуа.

Немци су данас јавили да је фор Во пао у вече 24. маја; 25. у 3 сата и 40 минута тврђава је била непрекидно у француским рукама. После овог времена, услед страховитог бомбардовања није се могла успоставити никаква веза са тврђавом.

У Вогезима су немачке извиђачке које су биле управљене на француске положаје јужно од Села, обачене су француском ватром.

На осталом делу фронта канонада с времена на време.

Руска победа у Галицији

Из појединости, које накнадно добијамо о руској победи у Галицији, види се све већи значај њен; она се претвара у један страхан аустријски пораз баш онда када су Аустријанци ликовали због лаких успеха на талијанском фронту. Најновији телеграми о овом поразу аустријском гласе:

Букурешт, 27. маја.

Аустријски коминикеи понова пријављују да је руска офанзива приморала аустријске трупе да се повуку на положаје који су више километара позади.

Петроград, 27. маја.

Поводом победа које су Руси задобили у Галицији Њ. В. Цар Никола послао је једну дугачку депешу честитања генералу Бусилову, команданту трупа у Галицији за показану храброст и бравуру у борбама последњих дана.

Букурешт, 27. маја.

Из Петрограда телеграфички да се руска офанзива успешно развија. На више места фронта Аустријанци су напустили врло важне положаје које су, много пре тога, били врло јако утврдили.

Број заробљених заробљеника од стране Руси повећао се до 40.000 међу којима има 300 официра и подофицира. Сем тога заробљени су 74 топа, 124 миљарда и 49 топуца.

Коментари руске победе

Лондон, 26. маја.

Коментаришући сјајну руску офанзиву на галицијском фронту војни критичар „Тајмс“ пуковник Редингтон пише: „Руска војска, која оперише на фронту Галиције могла је једина да брзо и са успехом ослаби пресију аустријских трупа у Трентину. Аустријанци су добили јаке ударце, који су им дали на знање да не треба занемаривати источни фронт“.

„Дејли Телеграф“ вели: „Сад ће се моћи видети дејство, које ће руска офанзива у Галицији имати на план Аустрије у Трентину“.

„Дејли Њуз“ пише: „Нова руска офанзива доказује одличну координацију стратегија савезничких генералштаба“.

„Гормер делс Сера“ вели: „Индиректно аустријска пресија на талијанском фронту олакшава руске операције. А руска акција помоћи ће Талијане у великим напорима против њихових нападача“.

БЛОКУС

Министар председник, г. Скулудис саопштио је званично скруштени да су Савезници прокламовали општу блокаду грчких обала. Савезници траже, рекао је г. Скулудис, да Грчка спреми у будуће улизак Бугара на грчку територију. У противном случају последице би по Грчку биле врло неаријатне.

Италија је забранила извоз за Грчку, а све њене лађе у италијанским пристаништима задржала је до даље наредбе.

Савезничке ескадре непрекидно крстаре између Крита и Грчке. Све грчке лађе на које наиђу одводе на Мудрос или Мило. До сада су задржали 25 лађа.

Све грчке лађе натоварене каменом угљем, које су се саремале да напусте Оран и Алжир добиле су наредбу да не полазе.

Смрт лорда Киченера

— — — — —
Париз, 26. маја

Званични извештаји потврђују смрт лорда Киченера. Катастрофа се догодила у понедеоник око 5 часова по подне западно од острва Окнеј. Оклопна крстарица Хемпшир, која је носила лорда Киченера и његову пратњу, потонула је одмах чим је ударила о мину или чим је погођена торпедом. Четири барке са путницима напустиле су лађу, пре него што је ова потонула, али су се услед буре на мору изврнуле и путници су се подавили. Торпедери, који су дојурили у помоћ Хемпширу стигавши на место катастрофе нашли су само преврнуте бар-

ке и лешеве путника. Осим лорда Киченера нашли су смрт у морским таласима пуковник Фиц Жерал, генерал Шау, Објерн, представник министарства спољних послова, сер Доналдсон Робертсон представник министра муниције.

Чим је вест о смрти лорда Киченера стигла у Лондон, изазвала је неописано узбуђење. Путници су силазили са аутобуса и трамваја да би купили ванредна издања новина. Публика није знала за пут лорда Киченера у Русију и вест је пала као гром. Званична нота саопштава да је лорд Киченер био пошао у Русију на позив руског цара. Циљ путовања биле су важне дискусије војних и финансијских питања. Енглески и француски листови једнодушно признају да је Енглеска у лорду Киченеру изгубила великог и заслужног човека, који је учинио чудо избаивши 4 милиона војника на бојно поље.

Лорд Киченер умро је спокојан јер је дочекао и видео, да његово дело буде довршено.

Лондон, 26. маја.

У катедрали св. Павла одржаће се свечан помен лорду Киченеру. Дан помена објавиће се накнадно.

Краљ Ђорђе упутио је поводом смрти лорда Киченера дневну заповест трупама. Сви официри енглеске поморске и сувоzemне снаге имају да носе знак жалости недељу дана. Краљева наредба изражава дубоко жаљење народа и вели да је лорд Киченер за време од 45 година чинио огромне услуге својој земљи. Он ће бити оплакан као велики војник.

Париз, 26. маја.

Г. Аристид Бриан, председник владе упутио је г. Аскигу телеграм у коме изражавајући своје велико жаљење, подсећа, да је се лорд Киченер борио 1870. г. у редовима француске војске.

Париска штампа посвећује опширне чланке лорду Киченеру. Полиб (Жозеф Ренах) пише у „Фигару“: „Оно што је Киченер хтео са тако сином вољом, хтеће Енглеска и сутра са још сивијом вољом. Заставе су данас увијене у знак туге; сутра ће бити победоносне. Ви чујете радосне крике „Грabbиваца“, ја чујем кораке Киченерових армија. Киченер је био једна од највиших фигура Велике Британије и садашњи рај довршавао је посвећивање његове личности, која је представљала британску снагу. Жан Ербет пише у „Ехо де Пари“: Јединствена организација енглеских трупа била је његово славно дело. То је била готово легендарна личност.“ Густав Ерве пише у „Виктоар“: Немци су торпедовали Киченера, али неће торпедовати Енглеску.“

Лондон, 26. маја.

Трагична смрт лорда Киченера произвела је дубоко узбуђење и у финансијским и трговачким као и радничким круговима. Биро Општег Савеза „Тред Унион“ упутио је Војном Министар-

ству следећи телеграм: „Комисија Општег Савеза „Тред Унион“ сазнаје са дубоким жаљењем вест о трагичној смрти лорда Киченера. Комисија је имала најпотпуније поуздање у његове војничке способности и ценила је високо његово држање према радницима.“

Лондон, 26. маја

По свој прилици, лорда Киченера заменуће као министра војног лорд Робертсон, шеф општег генералштаба.

ВЕСТИ ИЗ СРБИЈЕ

— — — — —
Преко „Београдских Новина“ траже:

Давид Пивто из Београда Јеврејска 8, пита за сина Мику Хајима Пивту из Београда регрута 7 пува, Илија Крстић мон. чин. моли за извештај о Стојанки Александра Крстића учит. из Куманова, Ђурђена Младаревића из Београда Лауданова 11 моли за извештај о сину Николи Младаревићу учит. из Мелвеће (деспотовачке), Милица Јакшић Даничићева 25 моли за извештај о брату конјуч. капетану Лази Љ. Милосављевићу. Даница Блазнавац из Београда Кнез Михаилова 45 моли за извештај о своме сину Воји Блазнавцу пуковнику коме јавља да је са сестром и ујаком у Београду у својој кући да су сви здраво и да им пошље новаци. Поредица Врачевића из Београда пита за сина Мију и зета Милутина Поповића службеника при монополу. Ната жена Мике Тодоровића трговца из Паланке смедеревске јавља своме мужу да је жива и здрава са мајком и децом и да јој се јави, Радмила Јовановићева из Јагодине моли за извештај о своме брату Божићу Јовановићу месару, Милвоје Максимовић из Београда Краља Петра 15 моли за извештај о своме оцу Живојину Максимовићу из Јагодине, Лазар Николић економ из Ваљева моли за извештаје за Милоја Васу, и Јована Николића његову браћу, за синовце Срећка и Будимира Николића из Ваљева као и за Живка Стојановића лимара и Мирка Васиљевића трг. из Ваљева а тако исто за Милица Милвојевића сајцију из Мионце и јавља да су сви здраво, Соја Т. Миловановић из Београда моли за извештај о своме сину Жарку Т. Миловановићу секретару министар. унутр. дела улица Таковска 36, Лавослава Стевановић из Београда Модерова 4 моли пријатеље за извештај о њеном мужу Давиду Стевановићу начел. минист. финансија коме да јаве да је са децом у Београду и да пошље новаци. Јудка Ристић из Београда Сивђелићева 28 моли за извештај о своме сину Велимиру Ристићу децуку од 17 година, Игњат Ђорђевић инвентар. телефонског одељења Одбране Београда да се јави својој сипрузи Мари Ђорђевић Скадарска 7. Јопа Миловановић из Београда Милоша Величког 18 моли за извештај за свога брата Милоша Миловановића коме јавља да су сви његови у Београду и пита да ли има новаци, Даривка Ристић Дривчићева 13 моли за извештај о своме мужу Светозару Ристи-

ду инжињеру желез. дирекције, Ката-рина Јоковић из Београда Иван-бего-ва 7 моли сваког ко би шта знао за Јанчета Јоковића коњичког пнаредни-ка жандармерије при 7. пук. окр. ко манли, Цвета Карајанковић из Бео-града Синђелићева 31 моли за изве-

штај о Илинки Шутић о Јели и Да-ни Атанацковић чинов. банке из Бео-града, Дара Лаз. Поповића из Ниша моли за извештај о своме мужу Ла-зару Поповићу пешад. мајору у 3. пуку и јавља да је са својима здра-во у Нишу.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Пут г. Андре Николића.

Из Атине јављају да ће пред-седник наше Скупштине г. Ан-дра Николић који се тамо бави отпутовати на Халкис ради са-станка са Краљем Петром, а по-том ће доћи у Солун.

Атинска берза затворена.

По пријему вести о блокади грчких обала од стране Савезника у атинској берзи настала је пани-ка. Све су финансијске операције одмах прекинуте.

Поводом овога узирава берзе је одлучила на једној својој седници да се ова установа привремено за-твори док се политичка ситуација различи.

Стигли у Атину.

Пуковник Трупакис и мајор Нидриотис стигли су из Еката-рине у Атину.

Блокада је општа.

Један грчки министар изјавио је једном новинару, да је блока-да грчких обала општа.

Француски парламенат.

На предлог председника владе г. Бриана, одржаће француски парламенат 3. јуна тајну седни-цу, на којој ће влада помоћу до-кумената објаснити целу своју политику у току рата.

Нова руска жељезница.

Жељезничка комисија у Петро-граду проучава грађење нове же-љезничке пруге, која би спајала средњу Азију са центром царевине. Велика трансперсијска пру-га била би главни стуб ове ли-није.

Смрт Шукри паше

У Цариграду је пре неколико дана умро Шукри паша, позна-ти бранилац Једрена, кога су би-ли Срби заробили.

Признање немачког канцелара.

Из Амстердама јављају: »Го-ворећи пред рајхстагом немачки канцелар Бетман Холвег изјавио је, да је немачка влада 9. де-цембра прошле године нудила Савезницима мир. О поморској битци рекао је, да Енглеска није побеђена«.

Реквизиција звона.

У целој Мађарској извршена је реквизиција звона, која ће се употребити за ливење топова. Становништво, а нарочито све-штенство јако су огорчени због тога.

Купе се и старци

Сарајевски лист »Боснаше Пост«

објавио је текст нове одредбе, по којој војне власти у Босни имају права да мобилишу за радове на утврђењима и у позадини све људе од 50 до 55 година. То су последњи остаци мушког света у Босни.

У Турској

Перма вестима из Цариграда, та-мошњи гарнизон броји 75.000, од ко-јих су 15.000 Аустријанци. У Турској има свега три немачка пука.

Турске војне власти позвале су под заставу све млађице од 16 и 17 година.

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Талијанска комора отпочела је поново рад. На првој седници било је неколико безначајних инцидената.

— Врховни командант британских снага у Мисру позвао је под заставу све енглеске поданике од 18. до 41. год.

— Захваљујући интервенцији Вилсоновој америчком поданику Јеремији Ленчу, који је био због прске побуне осуђен на смрт, замењена је казна са 10 година робије.

— У Петрограду је објављен текст спора-зума између Русије, Кине и крајње Моп-голске аутономне односно телеграфске линије у овој последњој држави.

— За привременог наследника председ-ника републике Кине, Јуанши Каја, који је умро од уремије, наименован је досадашњи вице-председник Јуан Хунг.

Последње вести

— 11 час пре подне —

Париз, 27. маја.

Јуче је преминуо Емил Фаге, чу-вени литерарни и драмски критичар, члан француске академије наука.

Париз, 27. маја

Г. Ноенкаре и талијански краљ у-путили су енглеском краљу изјаве са-учешћа поводом смрти лорда Кичене-ра. Рок, војни министар изјавио је такође саучешће Аскату. У Паризу ће се Киченеру одржати помен у петак.

Лондон 27. маја

»Тајмс« држи да су пут Кичене-ров Немцима доставили швијунци. »Деј-ли Меј« тражи да се одмах интер-нирају сви непријатељски поданици. »Тајмс« публикује једну интересан-тну лешу из Берлина, по којој док је британско посланство у 5 часова објавило смрт Киченерову добивен је телеграм о томе из Берлина у 3 ч.

Петроград, 27. маја

Дужина борбе на фронту износи 250 миља. Непријатељске снаге до-

стижу 40 дивизија пешадије од којих су 2 немачке, 10 дивизија коњице, свега 625.000 људи.

Рим, 27. маја

Званичан коминике саопштава, да су у недељу ноћу одбили посред буре и снега један јак аустријски напад. Талијани повраћају изгубљени терен у Монтековџо.

Коненхеген, 27. маја.

Пароброд »Ванда« средла је прошле суботе у Сев. Мору остатке велике ратне лађе као и велике једрилице. Дански брод пловио је кроз много-бројне лешеве мрнарара обвијених пр-вим кајицима за спасавање.

Харг, 27. маја

Око 100 угледних Холанђана обја-вили су манифест, којим предлажу заједничку интервенцију неутралних земаља за добијање белгијске неза-висности. У њему је следећа фраза: »Неутралне државе треба да прекину везу са државом, која повређује неутралност мање државе«.

Амстердам, 27. маја

»Фатерланд« пише: »Један немачки торпидер стигао је у Вилхелмшафен са 45 мрнарара, који су се једини спасли од 900 људи посаде једне оклоп-њаче.

Петроград, 27. маја

Турци су предузели офанзиву на фронту Ерзинџана али су одбијени са великим губитцима.

Руске трупе налазе се данас на 100 километра од Багдада.

ПОШТА

Саопштења

Петар Зарић редов

моли за извештај о своме брату Милошу За-рићу, б. жандарму у новоослободеним краје-вима. Јавити преко уредништва.

Михаило Големовић, монополски надзор-ник извештава да се налази као војник у чети.

Јанко Милановић, обвезник моли за из-вештај о своме брату Војиславу Миланови-ћу војнику.

Божидара Манојловића—Милановића пеш-капетана тражи Жарко Лазаревић, п.поруч-ник при команди места у Солуну. Моли се ако ко зна што њему да јави на горњу адресу.

Г. Методија Миловановића, архимандрита извештава Милан Д. Миловановић, наредник да су његови си-новци Мика и Божа живи и здрави и моле га за извештај о њиховом оцу Данилу и о-сталима.

ОГЛАС

Ниже именовани рекрути ђаци по-зивају се да се одмах јаве нашем конзулату у Солуну и оставе тачно своје адресе, да се могу у свако доба наћи, и имају увек бити спремни, да по наређењу Господ. Министра Вој-ног ФБО Бр. 236 од 11 маја тек. год. могу се одмах кренути у Париз:

Божидар Братуљевић из Селевца, Борисав Димић из Ораховца, Гојко Атанасјевић из Врање, Дамјатрије Величковић из Београда, Љубомир Трајковић из Параћина и Љубомир Магациновић из Ужица.

Ђаци пак: Џикола Шатећ из Приз-рена, Драгиша Живковић из Младе-

новца, Драгутин Трајковић из Врање, Драгољуб Јовановић из Пирота, До-бривоје Мојовић из Ужица, Зарија Јанковић из Београда, Јован Попо-вић из Кошарна, Милош Мисирлић из Пирота, Милан Трифуновић из Крушевца, Жарко Милићевић из Свџ-лајнца, Петар Филиповић из Ниша, Чедомир Петровић из Ниша, Радиво-је Нановић из Дојрана, Тодор Ђор-ђевић из Ликовца, Чедомир Пешић из Рековца и Милутин Миленковић из Лесковца, могу ићи на страну ради школовања на основу горњег реше-ња Господ. Министра Војног.

Ђаци: Александар Минх из Пара-ћина, Крета Војовић из Бераца, Кон-стантин Јанковић из Лесковца, и Ми-лан Марковић из Беровца, да такође оставе своје адресе у конзулату и буду спремни за путовање у Бизерт кад се добије лађа.

Из канцеларије Српског Генералног Конзулата бр. 410 26 маја у Солуну.

П А Р И С К А А П О Т Е К А

Солун - улица Нике 41 - на кеју

Справља све лекове најса-весније тачно по рецептима. Сви су препарати и лекови оригинални. Хемијска лабораторија за све врсте анализа. Говори се српски

„Бар Мон Плезир“

Увек ново!

Дирекција Бара „Мон Плезира“, има част да извести своје српске посе-тиоце да је ангажовала специјално за њих једног СРПСКОГ ТАМБУРАША и једног доброг ВИОЛИНИСТУ. По-сетиоци ће пробавити пријатне мо-менте. Служе српске келнерице.

Матине почиње у 5 а траје до 8 часова у вече, а од 9 часова у вече исти програм, ИСКЉУЧИВО за офи-царе.

Потрошња артикала првих марака. Цене умерене.

Тражи се један Србин за помоћни-ка у једној кантини у логору српске војске. Плата врло добра. Обратити се администрацији »Вел. Србије« 3-3

Драгутин Костић, монополски бла-гајник чија је породица остала у Ко-совској Митровици моли познанике и пријатеље који знају јесу ли његови живи и здрави и где се сада налазе да га изводе извести преко уред-ништва »Велике «Србије» у Солуну за коју ће услугу дотичном бити веома захвалан. Костић извештава своју по-родицу да је жив и здрав са синовцем и зетом. 3—3

Сава Миленковић поштар на раду у срп. конзулату тражи брата Бор-ђа Миленковића рекрута из Пожаре-вца, шураке: Милорада М. Стојанови-ћа рез. пнаредника и Јована М. Стојановића болничара Карла Јосиповића писара 13. окр. команде и Раду Радосављевића поштара, рез. капетана II. кл. 2—3

Сазнајемо, да извесни про-давци продају »Велику Србију« по 15 лепта. Обраћамо пажњу читалачкој публици, да наш лист стаје само 10 лепта.

Оросди -- Бак

Централа:
Краља Ираклија бр. 5.

Оросди -- Бак

Филијала:
улица Венизелос бр. 4.

ПАЖЊА СРПСКОЈ ВОЈСЦИ

У СОЛУНУ ЈЕ ЈЕДИНА ФРАНЦУСКА
ФИРМА ЧИЈЕ ЈЕ СЕДИШТЕ
У ПАРИЗУ, УЛИЦА
ЛАФАЈЕТ 126.

ОРОСДИ-БАК

ЦЕНТРАЛА :
Улица Краља Ираклија бр. 5.
ФИЛИЈАЛИ :
Улица Венизелос бр. 4 где се говори српски
улица Венизелос бр. 8,
и улица Игњатија број 14.

Преоручује:

Све врсте конфекционе робе.
Велики избор одела, шешира и т. д.
Разноврсно кухинско илаво и порцеланско посуђе.
Све по цени врло умереној и утврђеној.
Прима српски новац по дневном курсу.
Услуга брза и тачна.

Преоручује:

Своје велико стовариште најбољих вина и ликера.
Велики избор разних конзерви, бисквита, чоколада, теста, сапуна, масла и т. д.
Цене су врло умерене и утврђене.
Прима поручбине и набавља све артикле.
Услуга брза и тачна.

улица Венизелос бр. 8.
Филијала:

Оросди -- Бак

ПОСЕТИТЕ РАДЊУ „ОРОСДИ-БАК“

улица Игњатија бр. 14
Филијала:

Оросди -- Бак

МЕЂАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и Скапа

Препоручује се својом солидном радњом, при размени свију врста новчаних вредности по дневном курсу.
СОЛУН, улица ВЕНИЗЕЛОС бр. 8.

Стовариште женских шешира и велики избор најмодерније робе за даме

Д. ХРИСТИДЕ

СОЛУН

Улица Симицки бр. 17.

Велика Посластичарница

Алмознино

улица Венизелос бр. 6. — Преко пута Тиринга
Најбоље и најкуксије разне посласице увек свеже.

Велико стовариште разних чоколада и ликера

СЛАДОЛЕД и ЛЕДЕНА КАФА

Све по умереној и утврђеној цени, јефтиније него ма где.

Необично брза услуга. Прима на извршене све поручбине.

Говори се и српски 15-15

ВЕЛИКИ и ЕЛЕГАНТНИ БЕРБЕРСКО-ФРИЗЕРСКИ САЛОН

Али Назим

На Тргу Слободе преко пута хотела „Олимпос“
Чистоћа примерна. Послуга брза.

— Говори се српски —

Велико стовариште косметика, мириса, брковеза и свих артикала за тоалету. 12—15

ХОТЕЛ Империјал

И РЕДА **Империјал**
У СОЛУНУ поред самога мора
Потпуно је реновиран и отворен од 25. априла т. г.

ЧИСТОЋА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕГАНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО И УВЕК УМЕРЕНЕ.

Соиственик
15—15 **ТАШКО ЧОМИЋ**

униформе за официре и војнике

Официри и војници српске војске, не може друкчије бити, своје летње униформе мораћете правити код

АЛБЕРТА ЕРГАСА

бројача Н. В. Краља Константина, у улици Цимиски бр. 16, близу броја 19, улице Венизелос. Само се још у нашој радњи може правити елегантно, солидно и јефтино одело.

Велики избор мекинтоша

Говори се српски. 15—15

Велика златарска и јувелирска радња

Исака Р. де Вотона

СОЛУН

улица Венизелос бр. 76.

ОГРОМАН ИЗБОР: САТОВА, НАКИТА и ДРАГОГ КАМЕЊА

ЈЕДИНО СТОВАРИШТЕ ЧУВЕНИХ САТОВА

„ЗЕНИТ“

Цене су умерене и строго утврђене.

Господо!

Препоручујемо Вам да пушите само

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА	20 циг. 1 дин.	Специјалитети:	
ПЕРФЕКЦИОН	24 < 1 <	МИРОДАТО	24 циг.
БОГША	24 < 0-80	ЛЕДИ	24 < са зл. писком 0-65
			24 са плута писком
		СПЕЦИЈАЛ	24 цигарета 0-50

Дуван за луле. На продају свугде.

16—60

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ

најбоље цигарете

„АТЛАС“

Ники дин 1—, Елпис 0-80, Аристократ 0-65, Генедже 0-50, Македонски 0-35.

Продају се свугде

ФИЛИЈАЛ УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС 12.

12—15